

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 31. august 2016
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Tine Rahr Kristensen
Sagsnr.: 2016-0032/38-0124
Dok.: 1995193

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 704 (Alm. del), som Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg har stillet til justitsministeren den 14. juni 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Søren Pind

/

Anders Sparholt Jørgensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 704 (Alm. del) fra Folketingets Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalg:

”I forlængelse af svarene på UUI alm. del - spørgsmål 579-581 ønskes oplyst, om mulighederne for at tilbagesende asylansøgere med en verserende svensk asylsag til Sverige, når de ved en fejl tager toget til Danmark, fungerer med den optimale effektivitet, hurtighed og smidighed, og om ministeren i modsat fald vil tage kontakt til sin svenske kollega for at sikre, at der forhandles en smidig aftale på plads snarest muligt.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for ministeriets besvarelse af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet og fra Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet.

Rigspolitiet har oplyst følgende om politiets behandling af såkaldte Dublin-udsendelser:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at Rigspolitiet – i forhold til den praktiske fremgangsmåde i forbindelse med politiets behandling af Dublin-udsendelser – har indhentet en udtalelse fra Nordsjællands Politi.

Nordsjællands Politi har i den forbindelse bl.a. oplyst, at en udlænding med ulovligt ophold, der træffes i Danmark (uanset om den pågældende søger asyl i Danmark), bliver registreret af politiet. Udlændingens fingeraftryk bliver i den forbindelse optaget med henblik på en søgning i det såkaldte EURODAC-register. Hvis udlændingen ses at være asylansøger i en anden EU-medlemsstat, foretager politiet en vurdering af, om der skal ske frihedsberøvelse af udlændingen, eller om mindre indgribende foranstaltninger såsom opholds- eller meldepligt må anses for at være tilstrækkelige til at sikre den pågældendes tilstedeværelse til udsendelsen.

Sagen forelægges herefter for Udlændingestyrelsen, som snarest muligt træffer afgørelse om afvisning, overførsel eller udvisning og i givet fald udsendelse.

Nordsjællands Politi har endvidere oplyst, at såfremt udlændingemyndighederne træffer endelig afgørelse om, at en udlænding skal overføres til et andet land i medfør af Dublin-forordningen, vil sagen blive sendt til Nordsjællands Politi, Udlændingecenter Nordsjælland (UCN), med henblik på overførselens gennemførelse.

UCN tilsiger i den forbindelse indledningsvis udlændingen til en såkaldt udrejsekontrol, som er en afhøring, der finder sted kort tid efter udløbet af den udrejsefrist, som udlændingemyndighederne har fastsat. Ved afhøringen vejledes udlændingen blandt andet om udrejsepligten, politiets bistandsmuligheder i forbindelse hermed, samt konsekvenserne ved manglende frivillig udrejse.

Herudover håndteres de praktiske forhold i relation til udsendelse af den pågældende, ligesom det afdækkes, om der måtte være særlige omstændigheder i sagen, som politiet skal tage højde for i forhold til at få den pågældende udsendt.

På baggrund af politiets afhøring af udlændingen og de øvrige oplysninger i sagen, udarbejder UCN herefter en sikkerhedsvurdering, der afklarer, om udsendelsen kan ske som en påset udsendelse, hvor den pågældende følges til gaten, og politiet påser at flyet forlader Danmark, eller om der skal ske ledsagelse af udlændingen til den endelige destination.

UCN bestiller herefter billetter og arrangerer udrejsen. Herunder kontaktes det ansvarlige Dublin-medlemsland i forhold til tilrettelæggelse af, hvornår og hvordan udlændingen kan overføres til landet, således at det sikres, at myndighederne i det ansvarlige land har mulighed for at tage imod udlændingen.

Rigspolitiet skal i den forbindelse bemærke, at der i forhold til de fleste Dublin-medlemslande er restriktioner for, i hvilket tidsrum og på hvilke dage en udlænding kan overføres, hvor mange udlændinge der kan overføres om dagen, samt hvor i udsendelseslandet de pågældende kan overføres til.”

Udlændinge-, Integrations og Boligministeriet har oplyst følgende om reglerne i Dublin-forordningen:

”Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet kan oplyse, at efter Dublin-forordningens artikel 18, stk. 1, litra c, er den medlemsstat, som i henhold til forordningen er ansvarlig for behandling af en asylsag, forpligtet til at tilbagetage en udlænding, hvis asylansøgning er under behandling, og som opholder sig på en anden medlemsstats område uden opholdstilladelse.

Dublin-forordningen fastsætter i artiklerne 23-25 og 29 nærmere betingelser for en sådan tilbagetagelse, herunder frister for anmodninger/besvarelser om tilbagetagelse.

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Udlændingestyrelsen, der vedrørende anvendelsen af Dublin-forordningen har oplyst følgende:

”Nordsjællands Politi, Udlændingecenter Nordsjælland (UCN), forelægger sager om udlændinge med ulovligt ophold i Danmark, som har søgt om asyl i andre medlemsstater, for Udlændingestyrelsen, som i medfør af udlændingelovens § 48 a, snarest muligt træffer afgørelse om afvisning, overførsel eller udvisning og i givet fald udsendelse. Udlændingestyrelsens afgørelser om overførsel/tilbageførsel til en anden medlemsstat i medfør af Dublin-forordningen kan påklages til Flygtningesnævnet inden for en frist på 7 dage. En rettidig klage tillægges automatisk opsættende virkning, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 1. og 4. pkt.

Den anmodede medlemsstat skal tage stilling til anmodningen så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest en måned efter den dato, hvor den modtog anmodningen, eller senest to uger efter modtagelsen, hvis anmodningen bygger på oplysninger fra Eurodac-systemet. Hvis den anmodede medlemsstat accepterer anmodningen, sender Udlændingestyrelsen sagen til UCN med henblik på effektivering af overførslen/tilbageførslen, enten når klagefristen er udløbet, og der ikke er modtaget en klage, eller når klagesagen er afgjort, forudsat at Flygtningesnævnet stadfæster Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet kan i øvrigt oplyse, at det fremgår af Dublin-forordningens artikel 36, stk. 1, at medlemsstaterne indbyrdes kan indgå bilaterale administrative aftaler for at lette forordningens gennemførelse og gøre den mere effektiv. Sådanne aftaler kan bl.a. vedrøre forenkling af procedurerne og nedbringelse af fristerne for fremsendelse og behandling af anmodninger om overtagelse og tilbagetagelse af ansøgere. En udlændings rettigheder i forhold til klagefrist og opsættende virkning vil derimod ikke kunne fraviges ved indgåelsen af en sådan aftale.

Danmark og Sverige har ikke indgået en bilateral aftale om forenkling af Dublin-procedurer.

Lad mig afslutningsvis slå fast, at det efter min opfattelse er vigtigt, at en afgørelse om Dublin-overførsel eller tilbagetagelse effektueres så hurtigt som muligt. Det gælder ikke mindst i sager, hvor det klart skyldes en utilsigtet fejl, at udlændingen er kommet til Danmark, og hvor det er åbenlyst, at det land, som den pågældende er indrejst fra, efter Dublin-forordningen er forpligtet til at tilbagetage den pågældende.”